

FAKULTA FILOZOFICKÁ
ZÁPADOČESKÉ
UNIVERZITY
V PLZNI

Katedra blízkovýchodních studií

PROTOKOL O HODNOCENÍ DIPLOMOVÉ PRÁCE posudek oponenta

Práci předložil(a) student(ka): Bc. Lucie Kábová

Název práce: Reflexe arabsko-izraelského konfliktu ve 30. letech 20. století očima českých tištěných médií

Oponoval (u externích oponentů uveďte též adresu a funkci ve firmě):
Mgr. Zbyněk Tarant, KBS FF ZČU v Plzni

1. CÍL PRÁCE

V předložené práci se autorka chce zabývat reflexí izraelsko-palestinského konfliktu očima československých médií ve 30. letech. I přes téměř 500 stran, které práce má, se autorce naplnění tohoto cíle podařilo jen zčásti.

2. OBSAHOVÉ ZPRACOVÁNÍ (náročnost, tvůrčí přístup, proporcionalita teoretické a vlastní práce, vhodnost příloh apod.):

Předložená diplomová práce se na celých 500 stranách (sic!) včetně příloh pokouší nabídnout reflexi izraelsko-palestinského konfliktu očima československých médií. Na jedné straně by předložený text mohl být úctyhodný. Na straně druhé ale působí téměř grafomansky. Dovolují si namítnout, že podle Rozhodnutí děkana č. 1/2010, čl. 3, odst. 2: „*Vlastní text práce zpravidla nepřesahuje 90 stran*“. Objevují se i práce většího rozsahu – například 140 stran – ovšem 500 stran znamená více než pětinašobné překročení kvóty.

V předloženém obřím textu navíc sledávám velké množství irelevantních pasáží, které svým rozsahem pokrývají mnoho desítek stran. V diplomové práci má student prokázat svoji schopnost samostatné tvůrčí práce a prezentace nějakého vlastního originálního či tvůrčího pohledu na dané téma. To ale neznamená, že by student měl odevzdávat celý archiv. Naopak, schopnost vybrat to opravdu podstatné a vyjádřit se na omezeném prostoru je přímou a neoddelitelnou součástí zkoušky.

V práci o československé reflexi izraelsko-palestinského konfliktu ve 30. letech opravdu není nutné dopodrobna popisovat demografickou proměnu Palestiny. Není nutno dopodrobna vysvětlovat Masarykův vztah k Židům, popisovat proces nabývání půdy po jednotlivých dunamech, zabývat se kvalitou zemědělské půdy, arabskou stávkou, podrobným průběhem každé jednotlivé šarvátky apod. Samozřejmě, že jsou to zajímavé věci a s tématem také mimo jiné souvisejí, ovšem dobrý historik je takový, který si umí včas uvědomit, že prostě nikdy nelze popsat všechno. Autorka navíc prezentuje takto podrobné analýzy situace v Palestině apod., ovšem články československých médií, které by měly být předmětem její analýzy pak prostě jen překopíruje bez ladu a skladu do textu práce, aniž by k nim nabídla nějaký svůj rozbor, hermeneutiku, obsahovou analýzu či jen prostě vysvětlení toho, jak s nimi předchozí (ne vždy relevantní) pasáže souvisejí.

Autorka nemá žádnou metodu práce s prameny primárního charakteru. Prostě je do práce všechny překopírovala či přepsala tak, jak je našla. Svůj hlavní cíl tak vlastně autorka na těchto 500 stranách textu nesplnila. Pokud by měl čtenář zájem probrat se stovkami stran novinových článků, podívá se na ně raději v archivu v jejich originálním kontextu.

Chápu, že autorka chtěla poskytnout úplně vše, co bylo k dispozici. Mezi předpoklady kvalitního vědce však patří i schopnost filtrovat svá data, analyzovat je, shrnovat je, vybírat to podstatné a nezahlcovat svého čtenáře. Vědecká práce má být jasná a srozumitelná a má se vyjadřovat pouze ke svému tématu. Ne nadarmo mají všechna vědecká periodika striktně nastavený maximální rozsah publikovaných textů.

3. FORMÁLNÍ ÚPRAVA (jazykový projev, správnost citace a odkazů na literaturu, grafická úprava, přehlednost členění kapitol, kvalita tabulek, grafů a příloh apod.):

V textu se naprosto ztrácím. Problémem není jen rozsah, ale i celkové členění práce a přehlednost, respektive nepřehlednost textu. Jednotlivé novinové články jsou nadepsány většími písmeny, nežli název práce samotné. Celý text působí velice zmatečně a roztříštěně. Autorka používá různé ne vždy jednotné fezy textu a velikosti fontů v nadpisech, tučná písma, kurzívu a dokonce i tučná, podtržená písma... Celý přehled článků, jakkoliv působivý, je tak naprosto nepřehledný a nečitelný. Pro citování novinových článků máme několik velmi jasných a jednoduchých úzů, které autorka zcela porušila. Občas tak není vůbec jasné, co jsou slova autorky a co jsou citace z novinových článků.

4. STRUČNÝ KOMENTÁŘ HODNOTITELÉ (celkový dojem z diplomové práce, silné a slabé stránky, originalita myšlenek apod.):

Nejsem si jist, zda nedošlo k nějakému omylu či nedorozumění – viděla vedoucí práce tento text předtím, než byl odevzdán? Schválila jej? Vůči nespornému nadšení autorky mne to samozřejmě velice mrzí, ale práci zkrátka není možno z formálních důvodů přijmout. 500 stran je prostě moc, nemluvě o chaotičnosti celé práce a minimální snaze autorky o analýzu zkoumaného materiálu.

Autorku žádám, aby svůj text (včetně příloh!) zkrátila na cca. 120 stran, aby neskončila tím, že pramenný materiál prostě bez ladu a skladu nakopíruje do práce, ale pokusila se jej i číst a analyzovat; aby vybrala to, co je opravdu důležité a zbytek si třeba ponechala pro nějakou jinou publikační příležitost a teprve takto upravený text předložila v příštím termínu.

5. OTÁZKY A PŘIPOMÍNKY DOPORUČENÉ K BLIŽŠÍMU VYSVĚTLENÍ PŘI OBHAJOBĚ (jedna až tři):

Nemám žádné otázky. Obhajobu nedoporučuji.

6. NAVRHOVANÁ ZNÁMKA (výborně, velmi dobře, dobře, nedoporučuji k obhajobě):

Z formálních důvodů nelze tuto práci doporučit k obhajobě.

Datum: 26. dubna 2012

Podpis: Zbyněk Tarant

